

Sygnatura akt I C 1338/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

S., dnia 30 marca 2017 roku

Sąd Rejonowy Szczecin-Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie I Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Julia Ratajska

Protokolant: Mateusz Jarczyński

po rozpoznaniu w dniu 30 marca 2017 r. w Szczecinie

sprawy z powództwa (...) Bank Spółki Akcyjnej w W.

przeciwko G. M.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego G. M. na rzecz powoda (...) Bank Spółki Akcyjnej w W. kwotę 40.228,60 zł (czterdzieści tysięcy dwieście dwadzieścia osiem złotych sześćdziesiąt groszy) wraz z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP, lecz nie wyższymi niż odsetki maksymalne za opóźnienie, od dnia 27 maja 2015 roku do dnia zapłaty;

II. oddala powództwo w pozostałym zakresie;

III. zasądza od pozwanego G. M. na rzecz powoda (...) Bank Spółki Akcyjnej w W. kwotę 3.028 zł (trzy tysiące dwadzieścia osiem złotych) tytułem kosztów procesu;

IV. przyznaje M. G. jako kuratorowi nieznanego z miejsca pobytu pozwanego tytułem wynagrodzenia od Skarbu Państwa Sądowi Rejonowemu Szczecin-Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie kwotę 1.000 zł (tysiąc złotych).

SSR Julia Ratajska

Sygn. akt I C 1338/15

UZASADNIENIE

Powód (...) Bank spółka akcyjna z siedzibą w W. wniósł do Sądu Rejonowego Lublin – Zachód w Lublinie o orzeczenie nakazem zapłaty w elektronicznym postępowaniu upominawczym, że pozwany G. M. powinien zapłacić na jego rzecz kwotę 42 664,98 zł wraz z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP liczonymi od kwoty 40 228,60 zł od dnia 27 maja 2015 r. do dnia zapłaty oraz odsetkami ustawowymi liczonymi od kwoty 2 381,38 zł za okres od dnia 28 maja 2015 r. do dnia zapłaty. Nadto wniósł o zasądzenie na jego rzecz kosztów procesu, w tym kosztów notarialnego uwierzytelnienia przedłożonych do akt dokumentów.

W uzasadnieniu powód wskazał, że na podstawie umowy nr (...) z dnia 7 października 2013 r. udzielił pozwanemu kredytu. Zgodnie z umową pozwany zobowiązany był do terminowego regulowania spłaty zadłużenia. Powód podkreślił, że pozwany nie wywiązał się tego obowiązku, wobec czego przedmiotowa umowa została wypowiedziana przez powoda a całość zadłużenia stała się wymagalna w dniu 14 sierpnia 2014 r. W dalszej kolejności wyjaśnił, że dochodzone należności zostały ujęte w wyciągu z ksiąg banku z dnia 26 maja 2015 r., przy czym składają się na nie następujące kwoty:

- 40 228,60 zł z tytułu należności głównej;
- 1 658,39 tytułem odsetek umownych w wysokości 10 % za okres korzystania z kapitału od dnia 14.08.2014 r. do dnia 14.04.2015 r.;
- 732,99 zł – tytułem odsetek za opóźnienie w wysokości 10 % od dnia 14.08.2014 r. do dnia 26.05.2015 r.;
- 45 tytułem opłat i prowizji.

Powód stwierdził jednocześnie, iż podstawą żądania dalszych odsetek we wskazanej w pozwie wysokości były postanowienia umowne stron, zawarte w przedłożonej umowie kredytu.

Postanowieniem z dnia 3 czerwca 2015 roku wydanym w sprawie o sygn. akt VI Nc-e 959226/15 Sąd Rejonowy Lublin – Zachód w Lublinie, wobec stwierdzonego braku podstaw do wydania nakazu zapłaty, przekazał sprawę do rozpoznania Sądowi Rejonowemu Szczecin-Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie.

Postanowieniem z dnia 28 października 2016 r. sąd ustanowił kuratora procesowego dla nieznanego z miejsca pobytu pozwanego G. M.. Kurator pozwanego w odpowiedzi na pozew wniósł o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu powyższego stanowiska podniósł, że zobowiązanie z tytułu wskazanej w pozwie umowy kredytu nie jest zobowiązaniem wymagalnym, albowiem umowa kredytu nie została przez powoda skutecznie wypowiedziana. Strona pozwana stwierdziła, że oświadczenie w tym przedmiocie nigdy nie zostało pozwanemu skutecznie doręczone. Dodatkowo zakwestionowano wysokość dochodzonego roszczenia, zarzucając, że powód nie wykazał podstaw obciążenia pozwanego należnościami z tytułu opłat i prowizji oraz nie wyjaśnił sposobu naliczenia żądanych odsetek.

Powód w piśmie procesowym z dnia 3 stycznia 2017 r. (k. 81) odnosząc się do powyższych zarzutów wskazał, że kierował do pozwanego bezskuteczne wezwania do zapłaty, zatem w lutym 2015 r. umowa kredytu została wypowiedziana w sposób skuteczny. Podniósł również, iż wystawiony wyciąg z ksiąg banku precyzyjnie określa kwoty i daty należności z tytułu zawartej z pozwanym umowy kredytu.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 7 października 2013 r. (...) Bank spółka akcyjna z siedzibą w W. zawarł z G. M. umowę o kredyt konsumpcyjny gotówkowy nr (...) w kwocie 34 700 zł. Jednocześnie, w ramach tej samej umowy, bank udzielił G. M. tzw. kredyt dodatkowy na sfinansowanie kosztów kredytu w kwocie 9 174,07 zł, w tym kwoty 2 628,06 tytułem prowizji bankowej oraz 6546,01 zł tytułem ubezpieczenia. Zgodnie z zawartą umową spłata całości zadłużenia miała nastąpić w 72 miesięcznych ratach, płatnych do 14. dnia każdego miesiąca. Kredyt oprocentowany był według zmiennej stopy procentowej wynoszącej w dniu zawarcia umowy 16 % w stosunku rocznym. W dniu zawarcia umowy rzeczywista roczna stopa oprocentowania kredytu wynosiła 33,2 %, zaś kredytu dodatkowego 17,2 % Strony uzgodniły, iż całkowita kwota do zapłaty z tytułu kredytu wyniesie 63 477 zł, zaś dla kredytu dodatkowego 14 356,68 zł.

Zgodnie z § 8 umowy w przypadku opóźnienia w terminowym regulowaniu rat kredytu bank był uprawniony do pobierania odsetek w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP. W myśl §10 umowy kredytodawca miał prawo wypowiedzieć umowę kredytu z zachowaniem jednomiesięcznego okresu wypowiedzenia w razie zwłoki z zapłatą pełnych rat za co najmniej dwa okresy płatności, po uprzednim wezwaniu kredytobiorcy do zapłaty wymagalnych należności w terminie nie krótszym niż 7 dni od otrzymania wezwania. Z upływem okresu wypowiedzenia kredytobiorca zobowiązany był do niezwłocznego zwrotu wykorzystanego kredytu wraz z odsetkami za okres korzystania z kapitału.

W treści umowy G. M. wskazał swój adres zameldowania oraz adres korespondencyjny jako ul. (...) w S.. Stosownie do treści § 12 umowy kredytobiorca zobowiązany był do niezwłocznego pisemnego informowania banku o wszelkich zmianach dotyczących udzielonych bankowi informacji, w tym m in. zmiany adresu zamieszkania lub

adresu korespondencyjnego. Ustalono, że wszelka korespondencja wysyłana przez bank kierowana będzie na adres korespondencyjny podany przez kredytobiorcę przy zawieraniu umowy - chyba, że ten powiadomi bank o zmianie adresu.

Dowód:

- umowa kredytu k.16-22,88-91

G. M. regulował zadłużenie z tytułu zwartej umowy nieterminowo i nie w pełnej wysokości. W okresie od listopada 2013 r. do grudnia 2014 r. dokonał 5 wpłat w kwotach: 1 088,20 zł, 951,71 zł, 1 910 zł, 960 zł, 3 820 zł oraz 2 wpłat po 1 000 zł. Następnie całkowicie zaprzestał spłaty wymagalnych rat kredytu.

W dniu 20 listopada 2014 r. (...) Bank S.A. w W. wystosował do G. M. wezwanie do zapłaty kwoty 1 674,29 zł tytułem zaległości w spłacie kredytu. Następnie pismem z dnia 22 grudnia 2014 r. bank wezwał kredytobiorcę do zapłaty z powyższego tytułu kwoty 2 144,28 zł w terminie 7 dni od otrzymania wezwania. Powyższe pisma były adresowane na adres korespondencyjny G. M., wskazany przez niego przy zawarciu umowy kredytu, tj. na adres K. 40/3, S..

Pismem z dnia 2 lutego 2015 r. (...) Bank S.A. w W. w związku z brakiem spłaty wymagalnych rat kredytu przez co najmniej dwa okresy płatności wypowiedział G. M. umowę kredytu nr (...) z zachowaniem miesięcznego okresu wypowiedzenia. Poinformował jednocześnie, że wraz z upływem okresu wypowiedzenia kredytobiorca zobowiązany będzie do spłaty kwoty kredytu wraz z odsetkami. Przedmiotowe pismo, zostało wysłane w dniu 6 lutego 2015 r. na adres korespondencyjny kredytobiorcy (ul. (...), S.), przy czym po awizacji przesyłki w dniu w dniu 9 lutego 2015 r. zostało zwrócone do nadawcy z adnotacją „adresat nieobecny”.

W związku z wypowiedzeniem umowy kredytu, pismem z dnia 14 kwietnia 2015 r., bank wystosował wobec G. M. wezwanie do zapłaty kwoty 40 228,60 zł.

Dowód:

- wezwanie do zapłaty z dnia 20.11.2014 r. k. 84

- wezwanie do zapłaty z dnia 22.12.2014 r. k. 83

- wypowiedzenie umowy k. 02.02.2015 r. k. 85-86

- pismo z dnia 14.04.2015 r. k. 82

- rozliczenie kredytu k. 87

W dniu 26 maja 2015 r. do (...) Bank S.A. w W. wystawił wyciąg z ksiąg banku stwierdzający zadłużenie G. M. z tytułu umowy nr (...) z dnia 07.10.2013 r. w łącznej kwocie 42 664,98 zł, w tym 40 228,60 zł z tytułu niespłaconego kapitału, 1 658,39 zł tytułem odsetek umownych w wysokości 10 % za okres korzystania z kapitału od dnia 14.08.2014 r. do dnia 14.04.2015 r., 732,99 zł tytułem odsetek za opóźnienie w wysokości 10 % liczonych od kwoty niespłaconego kapitału od dnia 14.08.2014 r. do dnia 26.05.2015 r. oraz 45 zł tytułem opłat i prowizji. Ponadto, w treści przedmiotowego wyciągu wskazano, iż bank uprawniony jest do naliczania dalszych odsetek umownych w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP liczonych od kwoty niespłaconego kapitału od dnia 27.05.2015 r. do dnia zapłaty.

Dowód:

- wyciąg z ksiąg banku k. 15.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w przeważającej części.

Podstawę zobowiązania pozwanego stanowiła umowa kredytu nr (...) zawarta przez strony w dniu 7 października 2013 r. Zgodnie z art. 69 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Prawo bankowe (Dz.U. 1997 nr 140 poz. 939 ze zm., dalej jako prawo bankowe) przez umowę kredytu bank zobowiązuje się oddać do dyspozycji kredytobiorcy na czas oznaczony w umowie kwotę środków pieniężnych z przeznaczeniem na ustalony cel, a kredytobiorca zobowiązuje się do korzystania z niej na warunkach określonych w umowie, zwrotu kwoty wykorzystanego kredytu wraz z odsetkami w oznaczonych terminach spłaty oraz zapłaty prowizji od udzielonego kredytu.

Stosownie do treści art. 143 k.p.c. jeżeli stronie, której miejsce pobytu nie jest znane, ma być doręczony pozew lub inne pismo procesowe wywołujące potrzebę podjęcia obrony jej praw, doręczenie może do chwili zgłoszenia się strony albo jej przedstawiciela lub pełnomocnika nastąpić tylko do rąk kuratora ustanowionego na wniosek osoby zainteresowanej przez sąd orzekający. Jednocześnie w myśl art. 144 § 1 zdanie pierwsze k.p.c. przewodniczący ustanowi kuratora, jeżeli wnioskodawca uprawdopodobni, że miejsce pobytu strony nie jest znane. Powód w sprawie uprawdopodobnił, że miejsce pobytu pozwanego nie jest znane, w związku z czym, w celu umożliwienia obrony jego praw, sąd ustanowił dla niego kuratora w osobie pracownika sądu. O ustanowieniu kuratora Przewodniczący ogłosił publicznie przez okres miesiąca w budynku sądowym i lokalu Urzędu Miasta S.. Kurator ustanowiony dla pozwanego wniósł o oddalenie powództwa w całości i o zasądzenie kosztów według norm przepisanych.

Niemożność ustalenia miejsca zamieszkania pozwanego, skutkowała tym, że nie brał on udziału w postępowaniu, a więc nie istniała możliwość podniesienia przez niego zarzutów w stosunku do okoliczności przywołanych przez powoda. Sąd ograniczył się zatem do analizy materiału dowodowego dostarczonego przez stronę powodową. Stan faktyczny w sprawie ustalił w oparciu o ujawnione w sprawie dowody z dokumentów, których autentyczności i wiarygodności nie negowała żadna ze stron. Sąd również nie powziął wątpliwości, co do ich prawdziwości i rzetelności.

Sąd w oparciu o podpisaną przez pozwanego umowę kredytu z dnia 7 października 2013 r. uznał, iż skutek jej zawarcia doszło do powstania pomiędzy stronami stosunku obligacyjnego. Zgromadzony materiał dowodowy pozwolił również na ustalenie, że pozwany nie wywiązał się należycie z umowy, w szczególności zaniechał dokonywania terminowych spłat rat kredytu przez dwa kolejne okresy rozliczeniowe. Zarzuty strony pozwanej sprowadzały się natomiast do przyjęcia, iż nie doszło do skutecznego względem pozwanego wypowiedzenia umowy. Kurator pozwanego zgłosił nadto zarzut niewykazania wysokości dochodzonego roszczenia, w szczególności w zakresie żądania obejmującego odsetki, opłaty i prowizje.

W odniesieniu do pierwszego z zarzutów strony pozwanej należy wskazać, iż w świetle przedłożonych przez stronę powodową dokumentów okazał się on bezzasadny. Oświadczenie w przedmiocie wypowiedzenia umowy kredytu zostało pozwanemu wysłane w dniu 6 lutego 2015 r., na dowód czego powód przedłożył kserokopię zwróconej korespondencji. Podkreślenia wymaga, iż treść pisma z dnia 2 lutego 2015 r. w przedmiocie wypowiedzenia umowy była w tym względzie jednoznaczna, zaś pismo to – zgodnie z umownymi ustaleniami stron - zostało skierowane na wskazany w umowie adres korespondencyjny kredytobiorcy. Powyższe okoliczności uzasadniały przyjęcie, iż oświadczenie woli o wypowiedzeniu umowy doszło do pozwanego w taki sposób, że mógł on zapoznać się z jego treścią, a zatem zgodnie z art. 61 § 1 k.c. zostało złożone z chwilą awizacji przesyłki, tj. w dniu 9 lutego 2015 r. Zatem zgodnie z zapisami umowy po upływie 30-dniowego okresu wypowiedzenia liczonego od tej daty umowa uległa rozwiązaniu.

W kontekście powyższego nie mogło budzić najmniejszych wątpliwości, że umowa kredytu została rozwiązana w wyniku złożenia przez powoda skutecznego oświadczenia o jej wypowiedzeniu. W związku z tym, że oświadczenie w tym przedmiocie dotarło do pozwanego w taki sposób, że mógł on zapoznać się z jego treścią w dniu 9 lutego 2015 r., upływ 30-dniowego okresu wypowiedzenia nastąpił w dniu 11 marca 2015 r.

W dalszej kolejności dokumenty dostarczone przez powoda były podstawą do weryfikacji przez Sąd prawidłowości wyliczenia wysokości kwot wskazanych w pozwie, w tym roszczenia w zakresie odsetek. Powód domagał się zasądzenia od pozwanego kwoty 40 228,60 zł tytułem niespłaconego kapitału kredytu, 1 658,39 zł z tytułu odsetek umownych za korzystanie z kapitału, 732,99 zł tytułem odsetek za opóźnienie oraz 45 zł tytułem „opłat i prowizji”.

W sprawie niespornym było, iż kwota kredytu udzielonego pozwanemu wynosiła 43 874,07 zł, w tym 9 174,07 zł w ramach tzw. kredytu dodatkowego. Powód przedłożył tabelaryczne rozliczenie uiszczonych przez pozwanego częściowych wpłat na poczet kapitału, odsetek oraz opłat windykacyjnych, jednakże nie przedstawił wyliczeń wykazujących od jakich kwot, za jaki okres i według jakiej stopy procentowej naliczył pozwanemu wskazane w pozwie odsetki. Wątpliwości w powyższym zakresie potęgował fakt, iż powód określał dzień wymagalności roszczenia na dzień 14 sierpnia 2014 r., podczas gdy z załączonych do pozwu dokumentów jednoznacznie wynikało, iż oświadczenie w przedmiocie wypowiedzenia umowy zostało złożone dopiero w lutym 2015 roku.

W świetle zebranego w sprawie materiału dowodowego powód nie uczynił zatem zadość obowiązkowi ciążącemu na nim stosownie do treści art. 232 k.p.c. w zakresie wykazania wysokości tej części roszczenia. W tym stanie rzeczy, w obliczu konsekwentnego stanowiska strony pozwanej, kwestionującej żądanie pozwu co wysokości, przedłożone przez powoda dowody okazały się niewystarczające dla uznania zasadności jego żądania w tej części.

Okoliczności tej nie mógł dowodzić przedłożony przez powoda dokument w postaci wyciągu z ksiąg banku z dnia 26 maja 2015 r., mający stanowić podstawę wykazania powstania, istnienia, wysokości oraz wymagalności dochodzonego przez niego roszczenia. Nie spełniał on bowiem wymogów określonych w ust. 1 art. 95 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Prawo bankowe, stanowiąc jedynie prywatny dokument (wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia 15 marca 2011 roku, sygn. akt P 7/09 -Dz. U. z 2011, nr 72, poz. 388)

W konsekwencji sąd uznał, że wyciąg z ksiąg bankowych ma w niniejszej sprawie co najwyżej charakter dokumentu prywatnego, który stanowi jedynie dowód tego, że osoba, która go podpisała, złożyła oświadczenie zawarte w dokumencie - art. 245 k.p.c., nie korzystając z domniemań prawnych jakie zarezerwowane są dla dokumentów urzędowych. Nie mógł on jednak stanowić dowodu na powołane okoliczności skoro został zakwestionowany przez stronę pozwaną. Powód nie przedstawił natomiast sposobu odsetek, nie wskazał również co składa się na kwotę dochodzoną z tytułu opłat i prowizji, ani i z czego wynikał obowiązek ich zapłaty.

Ostatecznie więc powództwo zasługiwało na uwzględnienie jedynie co do kwoty 40 228,60 zł, tj. w zakresie należności głównej stanowiącej niespłacony kapitał udzielonego pozwanemu kredytu. W pozostałym zakresie powództwo nie zostało wykazane, tj. w zakresie odsetek, jak i kwoty 45 zł dochodzonej tytułem opłat i prowizji.

Rozstrzygnięcie w przedmiocie dalszych odsetek umownych od zasądzonej należności znajdowało podstawę w treści art. 481§1-2¹ k.c. który stanowi, że jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł szkody. Jeżeli stopa odsetek za opóźnienie nie była oznaczona, należą się odsetki ustawowe za opóźnienie w wysokości równej sumie stopy referencyjnej Narodowego Banku Polskiego i 5,5 punktów procentowych. Jednakże gdy wierzytelność jest oprocentowana według stopy wyższej, wierzyciel może żądać odsetek za opóźnienie według tej wyższej stopy. Maksymalna wysokość odsetek za opóźnienie nie może w stosunku rocznym przekraczać dwukrotności wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie. W niniejszym stanie faktycznym nie budziło wątpliwości, iż pozwany zaniechał terminowej spłaty rat kredytu, co skutkowało wypowiedzeniem umowy i postawieniem całej zadłużenia w stan natychmiastowej wykonalności. Zgodnie 10 ust. 2 umowy termin natychmiastowej wykonalności kwoty kredytu przypadał w dniu następującym do upływie terminu wypowiedzenia. Wobec faktu, iż w niniejszym stanie faktycznym okres wypowiedzenia upłynął w dniu 10 marca 2015 r., kwota zadłużenia z tytułu kapitału została postawiona w stan wymagalności z dniem 11 marca 2015 roku. W związku z powyższym sąd uwzględnił żądanie odsetek umownych liczonych od kwoty niespłaconego kapitału za okres od dnia 27 maja 2015 r. do dnia zapłaty. Podstawę umowną naliczania odsetek oraz ich wysokości stanowił § 8 umowy kredytu.

Mając na względzie powyższe sąd orzekł, jak w pkt I. wyroku, oddalając powództwo w pozostałym zakresie w pkt II.

O kosztach procesu sąd orzekł w punkcie trzecim wyroku na podstawie art. 98 § 1 i 2 k.p.c. w zw. z art. 100 zd. 1 k.p.c. Mając na względzie, że powództwo ponad kwotę 40 228,60 zł zostało oddalone, Sąd uznał powoda za stronę przegrywającą proces w 5 %. Na poniesione przez powoda koszty składała się opłata sądowa od pozwu w łącznej kwocie 2 136 zł (534 zł + 1602 zł), koszty notarialnego uwierzytelnienia dokumentów przedłożonych do akt w kwocie 4,92 zł i

24,60 zł, opłata uiszczona w elektronicznym postępowaniu upominawczy w kwocie 5,34 zł, a także zaliczka na poczet wynagrodzenia kuratora.

Zgodnie z wyżej powołaną zasadą odpowiedzialności za wynik postępowania, Sąd przyjął, iż skoro pozwany przegrał proces w 95%, to w takiej części winien był partycypować w kosztach postępowania. W związku z tym, iż powód uiścił koszty w łącznej kwocie 3 187,86 zł, Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 3 028 zł tytułem zwrotu poniesionych kosztów.

Wysokość wynagrodzenia kuratora występującego w procesie za nieznanymi z miejsca pobytu pozwanych, ustalono na 1 000 zł w oparciu o przepisy rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 13 listopada 2013r. r. w sprawie określenia wysokości wynagrodzenia i zwrotu wydatków poniesionych przez kuratorów ustanowionych dla strony w sprawie cywilnej (Dz.U. z 2013r. poz. 1476).

SSR Julia Ratajska

Sygn. akt I C 1338/16

Zarządzenia:

Dnia 20 kwietnia 2017 r.

1. odnotować w kontrolce uzasadnień,
2. odpis wyroku wraz z odpisem uzasadnienia doręczyć pełnomocnikowi powoda,
3. akta przedłożyć z wpływem lub za 30 dni od wykonania.

SSR Julia Ratajska